

OMILIE LA NAȘTEREA MAICII DOMNULUI, 8 SEPTEMBRIE
(Pentru Duminica, 6/9/2020)

„Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea, că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos, Dumnezeul nostru. Și dezlegând blestemul a dat binecuvântare și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viață veșnică.”.
Troparul Nașterii Maicii Domnului.

Nașterea pururea fecioarei și Maicii Domnului, Maria, care este sărbătorită în 8 septembrie, este sursa unei mari bucurii spirituale. Femeia născută, care va naște „în trup” pe Dumnezeu-Cuvântul cel mai înainte de veci, Creatorul și Mântuitorul lumii, care a desființat moartea pentru ca noi să avem viața veșnică. Această sărbătoare bucuroasă nu este împărtășită doar cu omenirea, ci cu întregul univers, care include tărâmul nevăzut al îngerilor.

Dacă întreaga lume a fost vesela la nașterea „celei pline de har” Maria, atunci ne putem imagina cum trebuie să se fi simțit mama ei, Ana, mai ales cu depășirea infertilității ei fizice. În plus, era și tatăl ei, Ioachim, care a văzut împlinirea rugăciunilor sale fierbinți către Dumnezeu, devenind tată, chiar și la o vârstă înaintată. Toate acestea au fost cu siguranță un miracol! După cum știm din Vechiul Testament, Dumnezeu a binecuvântat și alte femei în acest fel. Ne putem aminti de Sara, soția patriarhului Avraam; Rebeca, soția lui Isaac; Ana, mama profetului Samuel. Cu toate acestea, cazul Ana și Ioachim este diferit într-un aspect cheie. În timp ce mamele menționate mai sus au născut copii care au fost virtuoși și sfinți, copilul Anei și a lui Ioachim urma să devină sfânta Maică a lui Dumnezeu!

Sfânta noastră Maică, așa cum am auzit, s-a născut după rugăciunile îndelungate din inimile dreptilor strămoși ai lui Dumnezeu, Ioachim și Ana. Cu toate acestea, pentru ca această binecuvântare să vină, ei trebuiau să aibă o credință de neclintit și o stăruință peste măsură. Ei au cultivat o speranță care nu a dezamăgit, deoarece s-au rugat cu încrederea că Dumnezeu le va răspunde rugăciunilor. De asemenea, trebuie să luăm în considerare faptul că această lipsă de copil nu a fost pentru o perioadă scurtă de timp, dar după cum ne învață Tradiția, după cincizeci de ani de sterilitate Ana a născut-o pe Născătoarea de Dumnezeu. Calea sfinților strămoși trebuie să devină un exemplu pentru noi. Cuplurile care nu pot avea copii nu ar trebui să renunțe la nădejdea lor în Dumnezeu, deoarece *„lucrurile care sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu”* (Luca 18:27). Minuni de acest fel, pe care le vedem întâmplându-se chiar în zilele noastre, nu sunt o raritate. Dar ceea ce este necesar în fața unor asemenea lupte este să ne uităm la părinții Născătoarei de Dumnezeu pentru inspirație. Ca ființe umane cu slăbiciuni, devenim obosiți și șovăim în timpul propriei noastre lupte. Ne plângem că rugăciunile noastre nu sunt auzite și devenim nerăbdători. În mâhnire, râvna noastră se stinge și, odată cu aceasta, ne părăsește și dorința de a continua lupta. Să nu îi uităm pe sfinții strămoși, Ioachim și Ana! Au încetat ei să-L cheme pe Dumnezeu pentru că El nu a răspuns imediat la rugăciunile

lor? Au încetat să mai ceară, să bată la ușă și să spere? Cu adevărat, au avut o răbdare și o hotărâre neclintită de-a lungul multor ani! În cele din urmă, credința lor a fost răsplătită. În vremurile de suferință, este nevoie de credință în promisiunile lui Dumnezeu și în voia Lui, cu deplină ascultare și nădejde, astfel încât rugăciunea noastră să nu scadă (vezi Luca 18: 1). Dumnezeu știe când și cum este benefic pentru noi ca să primim darul Lui de neprețuit și de nedescris; Harul Său Divin!

Să acționăm și noi precum au făcut dreptii Ioachim și Ana și să fim senini în fața ispitelor sau a greutăților, pe care Dumnezeu le permite pentru propriul nostru beneficiu și progres spiritual. Fie ca Domnul, prin mijlocirile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, să ne vindece inimile tulburate, cărora le lipsește credința, nădejdea, răbdarea, încrederea și rodul spiritual. Fie ca El să umple și sufletele noastre cu Harul Său Dumnezeiesc și atotputernic, care vindecă tot ce este bolnav și ne oferă ceea ce ne lipsește, astfel încât omenirea să fie reînnoită. Amin.